

незаконних доходів. Також важливим фактором є використання підставних осіб як засновників або керівників підприємств, що ускладнює встановлення реальних організаторів незаконних схем.

Статистичні дані свідчать про значне поширення шахрайських правопорушень в Україні. За даними правоохоронних органів, шахрайство становить понад 20% усіх зареєстрованих злочинів [3]. У 2023 році в Україні було відкрито понад 82 тисячі кримінальних проваджень за фактами шахрайства, що стало одним із найвищих показників за останні роки [4]. У 2024 році кількість таких проваджень становила близько 64,9 тисяч, що на 21% менше порівняно з попереднім роком, однак цей показник все ще значно перевищує рівень, який спостерігався до початку повномасштабної війни [5]. У 2025 році також зафіксовано десятки тисяч таких кримінальних проваджень, що свідчить про збереження актуальності проблеми [6].

Наведені дані дозволяють зробити висновок, що шахрайство залишається одним із найбільш поширених видів кримінальних правопорушень, а псевдопідприємницькі структури нерідко виступають інструментом для реалізації таких злочинів. Наявність формально законної юридичної особи дозволяє правопорушникам створювати видимість легальної господарської діяльності, що ускладнює їх виявлення та притягнення до відповідальності.

Отже, псевдопідприємницька діяльність є небезпечним явищем, що використовується як форма шахрайства та інших економічних правопорушень. Ефективна протидія цьому явищу потребує вдосконалення правового регулювання господарської діяльності, підвищення ефективності фінансового контролю та посилення взаємодії між державними органами, які здійснюють боротьбу з економічними злочинами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>
2. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 №2 341-III (ст. 190 «Шахрайство»). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
3. Міністерство внутрішніх справ України. Шахрайство становить понад 20% усіх злочинів в Україні. URL:<https://mvs.gov.ua/news/20-zlocini-v-ukrayini-saxraistvo>
4. Дані Офісу Генерального прокурора України щодо кількості кримінальних проваджень за ст.190 КК України у 2023 році. URL:<https://minfin.com.ua/ua/2024/02/21/121904597/>
5. Аналітика OpenDataBot щодо кількості справ про шахрайство у 2024 році. URL:<https://news.finance.ua/ua/sprav-pro-shahraystvo-pomenshalo-na-21-za-rik>
6. Статистичні дані про кримінальні провадження за статтю «Шахрайство» у 2025 році. URL:<https://yur-gazeta.com/golovna/u-2025-roci-v-ukrayini-zafiksuvali-ponad-48-tisyach-kriminalnih-provadzen-shchodo-shahraystva-.html>

УДК 347.963:342.9(477)

ЛУК'ЯНЕНКО Л.О., здобувачка вищої освіти
Науковий керівник – **МАКАРЧУК В.В.**, д-р. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

СУЧАСНІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ

У тезах проаналізовано сучасні правові аспекти діяльності прокуратури України в умовах воєнного стану та євроінтеграційних трансформацій.

Ключові слова: правовий статус, прокуратура, реформа прокуратури, воєнний стан, євроінтеграція, Ukraine Facility.

Сучасні правові аспекти діяльності прокуратури визначаються реформами, спрямованими на посилення незалежності, прозорості та ефективності, особливо в контексті воєнного стану та євроінтеграції. Закон України «Про прокуратуру» встановлює ключові завдання: підтримання публічного обвинувачення та нагляд за досудовим розслідуванням [1].

У 2026 році пріоритети включають кадрові зміни та боротьбу з корупцією відповідно до плану Ukraine Facility. Стратегія розвитку прокуратури на 2025–2028 роки передбачає впровадження випадкового розподілу справ між прокурорами. План Ukraine Facility зобов'язує до прозорого відбору керівників та посилення дисциплінарної системи у 2026 році. Рада прокурорів України фокусується на гарантіях незалежності, соціальному захисті та надбавках до окладів [2].

Деталі реформ прокуратури в рамках програми Ukraine Facility на 2026 рік фокусуються на дисциплінарній системі, відборі кадрів та цифровізації для посилення незалежності та доброчесності. У третьому кварталі 2026 року планується прийняття законодавства про вдосконалення дисциплінарної системи прокурорів та посилення інституційної спроможності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів. У четвертому кварталі 2026-го заплановано впровадження електронного документообігу кримінальних справ для заміни ЄРДР. Також передбачено прозорий меритократичний відбір прокурорів на керівні посади в Офісі Генпрокурора, регіональних та окружних прокуратурах.

Реформи включають уточнення дисциплінарних проступків прокурорів за рекомендаціями GRECO, посилення етики та запобігання корупції. Потрібно провести комплексний перегляд процедури відбору та звільнення Генерального прокурора, а також відновити відбір прокурорів на посади. Ці кроки закріплюють реформи з 2019 року та сприяють антикорупційній системі кримінального правосуддя. Ukraine Facility передбачає 50 млрд євро (17 млрд грантів, 33 млрд позик) на 2024–2027 роки в обмін на реформи, з моніторингом Ревізійною радою ЄС. План схвалено Кабінетом Міністрів України і передано Єврокомісії; перші транші вже надійшли. Реформи прокуратури інтегровані в блок судової системи та боротьби з корупцією [3].

Воєнний стан ускладнює кадрове забезпечення прокуратури, призводячи до дефіциту персоналу. Політичний вплив на відбір прокурорів та відсутність спадковості практики гальмують реформи. Необхідні зміни до Кримінально-процесуального кодексу для фіксації проваджень та викликів через ЄСІКС [4].

Отже, реформування прокуратури України є системним елементом трансформації кримінальної юстиції в умовах воєнного стану та євроінтеграційного курсу держави. Імплементация зобов'язань у межах Ukraine Facility виступає каталізатором глибинних змін, спрямованих на забезпечення незалежності, прозорості та доброчесності прокурорів. Удосконалення дисциплінарної системи з урахуванням рекомендацій GRECO, запровадження меритократичного відбору, цифровізація кримінального провадження та посилення ролі Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів створюють передумови для формування професійної та підзвітної прокуратури. Водночас ефективність реформ залежить від подолання кадрового дефіциту, мінімізації політичного впливу на процедури призначення та звільнення, а також забезпечення стабільності інституційної практики. Комплексне оновлення процедур добору, оцінювання та відповідальності прокурорів має стати гарантією сталості змін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII: станом на 1 берез. 2026 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звернення: 04.03.2026).

2. Реформи процедур відбору прокурорів та притягнення їх до дисциплінарної відповідальності слід чекати в 2026 році – план Ukraine Facility. *Судово-юридична газета*. URL:<https://sud.ua/uk/news/publication/297317-reformy-protsedur-otbora-prokurorov-i-privlecheniya-ikh-k-distsiplinamoy-otvetstvennosti-sleduet-ozhidat-v-2026-godu-plan-ukraine-facility> (дата звернення: 04.03.2026).

3. Програма фінансової підтримки України від Європейського Союзу. *Ukraine Facility*. URL:<https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/> (дата звернення: 04.03.2026).

4. Реформа прокуратури в Україні: підбиваємо підсумки зробленого та відповідаємо на запитання, куди рухатись далі. *Юридична газета – онлайн версія*. URL:<https://jur-gazeta.com/dumka-eksperta/reforma-prokuraturi-v-ukrayini-pidbivaemo-pidsumki-zroblenogo-ta-vidpovidaemo-na-zapitannya-kudi-ruh.html> (дата звернення: 04.03.2026).

УДК: 349.42

МАЗУРЕНКО Я.О., магістрант

Науковий керівник – **ПАХОМОВА А.О.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ДОРАДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Проаналізовано правове регулювання сільськогосподарської дорадчої діяльності в Україні. Розкрито роль Закон України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність» як основного нормативного акта, охарактеризовано систему джерел правового регулювання, зокрема Конституція України та Цивільний кодекс України. Висвітлено правовий статус суб'єктів дорадництва, механізми державної підтримки та окреслено перспективи вдосконалення законодавства з урахуванням євроінтеграційних процесів і реалізації Угода про асоціацію між Україною та ЄС.

Ключові слова: сільськогосподарська дорадча діяльність, аграрне право, державне регулювання, дорадчі служби, дорадники, правове забезпечення аграрної сфери, державна підтримка, аграрна політика, цивільно-правове регулювання, євроінтеграція.

Правове регулювання сільськогосподарської дорадчої діяльності в Україні є важливою складовою державної аграрної політики, спрямованої на забезпечення сталого розвитку сільського господарства, підвищення конкурентоспроможності аграрного виробництва та підтримку сільських територій. Ключовим нормативно-правовим актом у цій сфері є Закон України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність», який визначає правові, організаційні та економічні засади здійснення дорадчої діяльності, встановлює коло її суб'єктів, механізми державного регулювання та форми фінансового забезпечення [1].

Відповідно до зазначеного Закону, сільськогосподарська дорадча діяльність – це професійна діяльність, спрямована на надання консультаційних, інформаційних, освітніх та інших послуг суб'єктам господарювання у сфері агропромислового виробництва та сільському населенню [1,4]. Її метою є підвищення ефективності господарювання, впровадження інноваційних технологій, сучасних методів управління, маркетингу, бухгалтерського обліку, правового забезпечення діяльності аграрних підприємств. Таким чином, дорадництво виступає інструментом трансферу знань і технологій, сприяє модернізації аграрного сектору та формує передумови для сталого розвитку сільських територій [5].

Система правового регулювання дорадчої діяльності має комплексний характер. Окрім спеціального закону, її основи закріплені у Конституція України, яка гарантує свободу підприємницької діяльності, право на працю, право на освіту, а також визначає засади державної політики у сфері економічного розвитку [2]. Конституційні положення створюють правове підґрунтя для здійснення консультаційної діяльності як виду професійної діяльності та забезпечують баланс між публічними інтересами держави й приватними інтересами